

[Hanne Severinsen]

da lov til at blive klogere. Jeg synes i hvert fald, jeg er blevet klogere.

Så vil jeg for øvrigt sige til spørgsmålet om, hvorvidt vi vil ændre strandbeskyttelseslinjen, at vi vil meget hellere også her se konkret på det. Det kan godt være, der er nogle steder, man skal gå ind til 300 m, men det dér med, at man bare slår et slag på tasken og så bagefter skal give en forfærdelig masse dispensationer, fordi det overhovedet ikke var meningen, at der skulle være energiafgrøder, juletræer, frugtbuske osv., det duer ikke. Tag dog i stedet for konkret hensyn og få det inkorporeret!

Jeg ved godt, jeg har talt for længe.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Det var godt!

Grove (KF):

Til miljøministeren vil jeg sige: Man kan altid diskutere, hvem der er mest demagogisk i sin fremstilling. Det vil jeg gerne medgive. Jeg synes, miljøministeren har gode evner i den retning.

Især synes jeg det, når man siger, at det cirkulære, der var udsendt, det var bare lige vedtaget og så udsendt. Det var forhandlet hele vejen rundt, også med Miljøudvalget, for det var en del af den decentralisering, der skete i forbindelse med planlovgivningen. Det cirkulære gav varet, men det, der kommer nu, vil medføre, at alt skal ind og godkendes. Sådan vil det komme til at fungere.

Jeg er meget interesseret i oplysningen om, at det her var forhandlet med amtsborgmesteren i Viborg Amt. Hvis det er tilfældet, tror jeg, jeg skal hjem og tale med amtsborgmesteren. Der har vi nogle helt andre beslutninger, så det vil blive en ting, jeg skal have med hjem i amtet, og jeg takker for oplysningen. Jeg ved også, at Amsrådsforeningen og Kommuneforeningen var meget imod, og det har vi stadig væk været i Viborg Amt.

Miljøministeren (Svend Auken):

Ja, det er klart, at man ikke kan udsende et direktiv, et landsplandirektiv, et cirkulære, uden at det har været forhandlet med de berørte organisationer.

Det har hr. Grove ret i.

Men det, man ikke gjorde, det var, at man ikke lagde det offentligt frem. Man diskutere-

de det ikke i folketings salen. Man undergav det ikke tre behandlinger.

Da jeg fremsatte mit forslag, gav det anledning til et vældigt postyr – det tror jeg hr. Grove vil bekræfte – selv om det var identisk med det, man selv havde vedtaget. Det understregede for mig, hvor vigtigt det er, at når man sætter rammer for planlægningen herhjemme og indskærper det ansvar, alle instanser har i planlægningen, bør det ske ved lovgivning og ikke ved cirkulærer og direktiver og anvisninger.

Men hr. Grove har ikke anført ét eneste konkret punkt, hvor kompetence- og ansvarsfordelingen er anderledes i dette lovforslag, end det var i det cirkulære, som den konservative miljøminister i sin tid udsendte – ikke ét eneste punkt!

Jeg tror, at hr. Grove, hvis han ser på forslaget, vil opdage, at det er et ganske indholdsrigt forslag, og at der er meget udførlige bemærkninger. Som hr. Aage Brusgaard sagde, har der været et meget spørgedygtigt udvalg, som har stillet mange relevante spørgsmål, som vi så har prøvet at besvare så godt, som vi kan. Så man kan roligt sige, at i forbindelse med denne sag er der ingen sten, der ikke er blevet vendt, og det vil sige, at hr. Grove nu har en mark fyldt med væsentlige informationer foran sig. Kan han ud af denne mark plukke blot én lille blomst eller plante, der sandsynliggør, at der er sket en centralisering – bare én! Jeg tror, det vil være helt umuligt for hr. Grove at gøre det.

Det, der er princippet i dette lovforslag – som det er princippet i planlægningslovgivningen i almindelighed – er, at det er de lokale instanser, der har et ansvar for vore kystzoner.

Jeg tror, det var hr. Aage Brusgaard, der var inde på den betragtning, at der ikke er noget problem. Det går jo fint, sagde hr. Aage Brusgaard. Jeg tror også, hr. Aage Brusgaard har været modstander af kystcirkulæret: Kræfternes frie spil eller, som hr. Aage Brusgaard vel ville foretrække det, befolkningen uden nogen restriktioner skal nok sørge for, at vore kyster får det godt!

Men den generation, som hr. Grove og fru Hanne Severinsen og jeg tilhører, har spist lige så meget af kyststrækningerne i Danmark, som alle tidligere generationer har gjort før os, og hvis der overhovedet skal være noget tilbage både til de mennesker, der bor her i dag, og